

ΒΙΣΕΤΟΣ. Αλλαντοπώλης μή δῆμου εἰς τὸ Α ναὶ εὐτυχίαις χαίρειν, καὶ πατωνίζειν κόλεύει, διὰ τὸ δῆμον οὐ νοεῖ αὔτοῖς, καλὸν εἶδε πατεῖντες.

Δηλὸν δικῶν καὶ δικαστείων απέχειδι, καὶ θάνατον τοῦ

Αλλ. **E** Τοφημεῖν χεὶς καὶ σόμα πλείσιν. Κύματα
τυεῖσιν ἀπέχειδι
Καὶ τὰ δικασθέα συγκλείσιν οἵς ἡ πόλις ἔδει
γεγένεται.

Ἐπὶ πανταῖσι δὲ δύτησι πατωνίζειν τὸ θέατρον.

Χο. Ω τάχις ιερᾶς νήσοις δηπίκουρε, καὶ φέγγος ἢ
Αθίνας.

Τίν' ἔχων φίμως ἀγαθῶν ἄκρεις; ἐφ' ὅτῳ κνιστεῖ
στέρεος ἀγκαστις;

Αλλ. Τὸν δῆμον ἀφεντίσας ἥμην, καλὸν δέ τοι
χρεῖ πεποίησαι.

Χο. Καὶ ποὺν τοινῦ, ὁ θαυμαστὸς ὁ δέσμειον
δηπνοίας;

Αλλ. Εγ τάχις ιοσεφαῖοις οἷοι τάχις αρχαίσιοιν
Αθίνας.

Χο. Παῖς αἴδει μόδη ποίαν ἔχει σπουδὴν καὶ ποῖο
γεζημοταῖ;

Αλλ. Οἶος περ Αεισείδην περέπερν, καὶ Μιλ-
πάδη ξωσίστει.

Οψεως δέ, καὶ γὰρ αἰσιογυμνόν φόρος ἥδη
ἥμην περπολαῖσιν.

Αλλ. ὄλολυς ατε φανομένας τάχις αρχαίσιοιν
Αθίνας.

Καὶ θαυμαστῆς καὶ πολυύμνοις, ἦν ὁ πλειός
δῆμος ἐνοικεῖ.

Χο. Ω τοι λιτόδοτο, καὶ ιοσεφαῖοι, καὶ ἀεισείδη
τοι Αθίνα.

Δεῖξατε τὸν Ελλάδος ἥμην καὶ τὸν δέδε μό-
ναρχον.

Αλλ. Οδὲ ἐπεινός ὄρᾳν τεττιγοφόρος, αρχαίω
χήματος μετωπος.

Οὐ χοιεῖνων ὁζων, ἀλλὰ πονθῶν. Συμύρην κα-
ταλειπτός.

Χο. Χαῖρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ελλήνων. καὶ τοι ξυγ-
χάρημδη ἥμεῖς.

Τῆς γὰρ πόλεως ἀξία περάπεις, καὶ τοι τὸ Μαρα-
θώνι τερπάς.

Σχόλια. Εὐφημεῖν χρῆ.] σίχους ἐκθέσεις ἀναπτυ-
στοις τετράμετροις κατελαπτικοὶ ἐννεατετράμετροι. θητοὶ πο-
τέλεαπτετράγραφος. Οἵς ἡ πόλις;] ὅτι φιλόδικοι ἔν Α-
θίναμοι πατωνίζειν ἃ σύνον παταίνα αἴμειν. Εφ' ὅτῳ
πινακίδην ἀγκαστις.] ἐθυον γάρ πρὸ τῆς εὐαγγελίων πρῷ
πιπλῶν εἴλαστος. ἀγκαστις ἔτες ἀγκαστις θεοῖς. ἀντὶ τοῦ θυ-
σίας δημητελοῦ μέρη τεοῖς. ἀλλαξ. ἔθυος λέσσης ἐν
ἀγκαστις εἴτε δὲ ιδίων δωρεάν, εἴτε δὲν οἱ πλεῖ τοῖς Αθη-
ναῖς λεγόμενοι αἴγακες, οἱ πρῷοι οἰκιαὶ βαμοὶ, οἱ Σο-
φοκλῆς μετάγαντες Αθίναμοιν ἐθνεῖς Τροιαν φοιτο-

λαμπτεῖς δὲ αἴγακες βαμοὶς ἀτριβίων πουεῖ.

ΒΙΣΕΤΟΣ. Αγγαῖος] Αγγαῖον βύμη, τοῦτο τὸ σῆμα.
ὅθεν ἀγγαῖον πάντα πρὸ τοῦ θυρῶν ἐστι. Εἰ αἴγακες θε-
ράπταιναι, οἱ πρῷοι θυρῶν βαμοὶ. Εἰ αἴγακες Απόλλων.
Ταῦτα εὗντας ὁ Ζεύς διεῖδε τὰς αἴγακες ἔρμιλωνες ἀμ-
φοδας, καὶ θητειώνες ὁδός, πρῷος τὸ μητέρειν γῆς, ἐγ-
μέλη, καὶ θητειώνες. Τὰς ἀμφοδας ἔρχεται επατέρωθεν πλεξό-
θες, καὶ ταῦτη μίαφέρεστιν. αἴγακες ἢ ἔνιοι μέλη ὁδωντο,

A.G. D Ate silentia, linguisque fauete, & iam
dimitisse testes,

Putealgae & foro claudite, quibus hac urbs pra-
alys undique gaudet.

B Namque nouas ob fortunas connenit hoc laudare
theatrum.

C H. O custos bone terrarum & pelagi: urbis lux
unica nostra:

Quae lati adfert noua nuncia fama, ut Dyūs sa-
cristicenus?

A G. Populum vobis recoquendo, et turpifici, ut
nunc sit honestus.

C H. Et ubinam est populus? dic consiliorum ad-
mirande epertor.

C A G. Antiquas incusat Athenas, violis pulchre re-
dimitas.

C H. Quomodo videamus, quem gerat ornatum,
qua denique forma?

A G. Qualicum Miltiade antebac & Aristide
vixit, eodem

Vulnus est: uti videbitis. Etenim strepitus nutus
vestibulorum

D Audire apertorum: priscis omnes applaudite
Athenis,

Venerandis & longe hymnisonis, ubi nunc ha-
bet inclita plebes.

C H. O pingues, o violis redimita, o digna gloria
Athene.

Monstrate virum nobis, qui terrae Graecorum
imperat unus.

A G. Hic ille cicadifer est, specie antiqua vultuq[ue]
sereno:

Non suffragia, sed pacem redolens, unguento il-
litus apto.

C H. Salve Rex Graecorum, tibi nos gratiamur
mentibus equis:

Nam digna facis urbe hac, digna illis in Mara-
thoniη ioprais.

F Θηλυκῶς ἢ γεώργιοι, οἵτε οὖν. βέλτιον ἢ φειλαστᾶν
ώς δπὸ τὸ ἀγγέας. Αἴγακες δέ τετρά κίων εἰς δέξιον λίγων, θν
ιστάτο πρῷοι θυρῶν. ίδες δέ φασιν αἴγακες εἴτε Απόλλ-
αλωνος, οἱ δὲ Διονύσου. οἱ δέ αἴμφοιν. ἔστιν οικιῶν οὐδέποτε προν
αἴγακες. οὐδὲ οἰατιακή, ἀγγέας. εἰ σωαλοιφῆδε εἴ-
γακες. εἴτε δὲ ιδίων δωρεάν, εἴτε δὲν οἱ πλεῖ τοῖς Αθη-
ναῖς λεγόμενοι αἴγακες, οἱ πρῷοι οἰκιαὶ βαμοὶ, οἱ Σο-
φοκλῆς μετάγαντες Αθίναμοιν ἐθνεῖς Τροιαν φοιτο-

λαμπτεῖς δὲ αἴγακες βαμοὶς ἀτριβίων πουεῖ.

G Σμύρνης σταλαγμοὺς βαρβάρες εύοσμιέις.

καὶ αἴγακες οἱ πρῷοι θυρῶν παλίειν θυρῶν οικοειδῆς κίων,
ιερὸς Απόλλωνος, καὶ αὐτοῖς θεός. Φερεκράτης Κρατα-
ταλίεις,

Ω δέσποτ' Αἴγακες ταῦτα συ μέμνησό με.

Σχόλια. Αφεντίας.] καλῶς, ως μάλιστας ερωτεῖ
Μίδεια λέγεται αἴς μέλη Αἰγαύλος ιστορεῖ, τὰς τροφάς τοῦ
Διονύσου αἴγακες αἴγακες τοῦτο μέλη τοῦ τρόπου τοῦ τροφάς